

Korkuyorum

– Uğur · 21 Nisan 2015

Korkuyorum yeniden içimdekilere hayat vermektan, korkuyorum yeniden gönül vermektan, korkuyorum yeniden sevmektan, korkularım var benim... Güneş cayır cayır yakarken ortalığı benim yüreğimi buz gibi bırakmasından korkuyorum. Elimde olmuyor bazen nefes almak... Parmak soksam boğazımdan içeri kussam öldürsem cinayet işler gibi sessiz sedasız içimdekileri... Ay parıldarken tutulsa bir anda, zifiri karanlığa bulansa ortalık içimdeki çocuk sessizce ölse belki daha da güzel olur her şey ama korkuyorum işte yeniden başlamaktan... Daha büyük denizlere mi yelken açmalıyım yoksa korkularıyla küçük göllerde mi yaşamaya devam etmeliyim kafamın içindeki sorulardan korkuyorum ya cevapsız sorular belirirse anlamsız anlamsız her şey korkutuyor ürpertiyor içimi ne yapmalıyım bilmiyorum sadece korkularıma çözüm arıyorum... Korkuyorum yeniden sevmeye ya yine seversem ve sevdiğim giderse kaldırabilir miyim diye... Acıya dayanabilecek kadar güçlü olabilirim ama bu bunları hak ettiğim anlamına gelmez ki.... Sorun bendemi yoksa gelip sözler verip gidenler demi aslında bu çok da önemli değil tek sorun korkularımı benden alabilecek birinin olması o yüzden korkularıyla yaşatma beni korkum olmak yerine korkularımı al benden al yada bırak korkularım işlesin cinayetini